

[Auken.]

dentlig behandling af tredjeländes arbejdere, der i dag får en ofte meget uanstændig behandling, og som, hvis vi ikke gør en effektiv indsats på dette område, i løbet af nogle få år vil udgøre et næsten uløseligt menneskeligt og socialt problem i Europa. Kommissionen understreger, at der i øjeblikket er mere end 6 millioner fremmedarbejdere i EF, men efter de sidste oplysninger at dømme er dette tal alt for lavt sat. Tallet ligger snarere over 8 millioner mennesker. En fælles fremmedarbejderpolitik kunne f. eks. sigte mod ligebehandling og regulering af tilgangen gennem særlige aftaler, dog således at det enkelte land fortsat kunne sige helt nej til at modtage fremmedarbejdere.

Sundhedspolitikken og miljøpolitikken er også oplagte eksempler på denne minimumsstandardfilosofi.

Det andet og sidste principielle udgangspunkt for en dansk deltagelse i løsningen af de nye opgaver må være at modvirke en fare for, hvad man, måske med et lidt kunstigt udtryk, kunne kalde fondsintegration. Der er nemlig en tendens til i EF, at hvis man ikke kan finde en fælles politik på et område, så kan man altid blive enig om at lave en fond; den sociale fond, regionalfonden, den europæiske videnskabsfond og andre forslag til fonds og eksisterende fonds er gode illustrationer af dette. Denne fremgangsmåde kan være fornuftig, men faren er, at det økonomisk kan komme til at blive dyrt for Danmark, og at de tilsvarende opgavers varetagelse her i landet bliver mindre effektiv. Pengene til disse fonds vil fortrinsvis blive taget fra de bevillinger, der er øremærket til de tilsvarende nationale formål. Eksempelvis vil det af Kommissionen foreslåede danske bidrag til den europæiske videnskabsfond beløbe sig til ca. halvdelen af de penge, vi i øjeblikket bevilger til de danske forskningsråd. Dette ville ikke være betænkeligt, hvis ikke erfaringerne med EF's hidtidige administration af fælles projekter havde været så entydigt nedslående. I hellig europæisk enfold bør vi ikke forspilde mulighederne for en kritisk og effektiv samlet prioritering af ressourcerne, og enhver forøgelse af det europæiske bureaukrati må ikke betragtes som et fremskridt.

Endelig må det i det fremtidige samarbej-

de, som også understreget i redegørelsen, være en dansk interesse, at EF-samarbejdet ikke indkapsler sig selv. Navnlig må de udenforstående europæiske lande, ikke mindst Sverige og Norge, inddrages i samarbejdet. En hovedmålsætning i vores europæiske politik må være at skabe et praktisk funderet europæisk samarbejde, der er åbent i sin karakter, ikke skabelsen af en massiv vestunion.

Maigaard: Vi har hørt mange indlæg om forholdene i Europaparlamentet i dag. Jeg synes, det kunne være meget naturligt, at vi også fik mulighed for at diskutere det danske folketing og dets forhold til markedssagerne. Spørgsmålet er berørt i handelsministerens redegørelse, idet handelsministeren jo indleder med at omtale regeringens forhold til folketinget i EF-spørgsmål.

Grundlaget for debatten er folketingets dagsorden fra den 1. februar i år, og videre er grundlaget den beretning, som markedsudvalget afgav den 29. marts i år.

Om dagsordenen er der at sige, at den blev vedtaget af socialdemokratiet, det radikale venstre og SF. Venstre og konservative var imod dengang. Man ville kun støtte en dagsorden, som sikrede folketinget en vis kontrol med regeringen, hvis regeringen samtidig blev væltet. Jeg synes, det var et beklageligt forsøg på at slå partipolitisk mønt af spørgsmålet om parlamentarisk kontrol med en vigtig side af regeringens embedsudøvelse. Og derfor synes jeg, det er glædeligt, at VK-partierne siden da i praksis har tilsluttet sig de bærende synspunkter i dagsordenen sådan, som de er blevet videreudformet i beretningen af 29. marts.

Vi kan altså sige, at vi med redegørelsen fra markedsudvalget har fået maskineriet opstillet. Det spørgsmål, som så rejser sig, er for det første: hvordan fungerer dette maskineri? og for det andet: dækker det hele det opgavefelt, som temaet, parlamentarisk kontrol med EF-arbejdet, udstikker?

Det første spørgsmål om, hvorvidt vores maskineri fungerer godt, vil jeg gerne sige noget om. Det lader sig ikke bestride, at markedsudvalget har holdt en række meget hyppige møder, hvor man har drøftet en række væsentlige spørgsmål i det europæiske samarbejde. Men jeg synes, det har været karakteristisk for dette arbejde i handels-